



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 39 PŽ-4700/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvijestitelja i Nevenke Baran, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TERMOBLOK d.o.o., u stečaju, Sesvete, Sesvetska cesta 37, OIB 29996892107, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Marina Mamić iz Zagreba, protiv 1. tuženika ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, OIB 85584865987, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Galetović i Galetović, Zagreb, Palmotićeve 3, 2. tuženika GRAD ZAGREB, Trg Stjepana Radića 1, OIB 61817894937, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Mamić, Perić, Reberski, Rimac, Zagreb, Ivana Lučića 2a, radi naknade štete, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3292/15 od 1. kolovoza 2017., u sjednici vijeća održanoj 21. studenoga 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3292/15 od 1. kolovoza 2017. u točkama I., II. i III. njezine izreke.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev prvotuženika za naknadu troškova žalbenog postupka od 125.000,00 kn.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev drugotuženika za naknadu troškova žalbenog postupka od 127.500,00 kn.

r i j e š i o j e

Odbacuje se kao nedopuštena tužiteljeva žalba podnesena protiv točaka IV. i V. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3292/15 od 1. kolovoza 2017.

Obrazloženje

1. Pobijanom u izreci označenom presudom točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženima platiti iznos od 915.326.744,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom jednakoj referentnoj stopi Hrvatske narodne banke u referentnom razdoblju uvećanoj za osam postotnih poena, tekućom od dana podnošenja tužbe do plateža, u roku od osam dana, kao neosnovan. Točkom II. izreke nalaženo je tužitelju da prvotuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 378.125,00 kn, u roku od 8 (osam) dana. Točkom III. izreke naloženo je tužitelju da drugotuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 375.000,00 kn, u roku od 8 (osam) dana. Točkom IV. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev prvotuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 251.250,00 kn. Točkom V. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev drugotuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 250.625,00 kn.

2. Prvostupanjski je sud, nakon provedenog dokaznog postupka, uvidom u isprave priložene spisu, utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti, pozivajući se na odredbe čl. 1046. i čl. 1089. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21; dalje: ZOO) te čl. 16. i čl. 30. Zakona o rudarstvu („Narodne novine“ broj: 190/03). Odluku o troškovima ovog postupka sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s odredbom čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP).

3. Protiv navedene presude, tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom drugostupanjskom sudu presudu preinačiti podredno ukinuti je i predmet vratiti na ponovno suđenje drugom sucu. Žalitelj u bitnom navodi da je sud uskratio strankama raspravljanje pred sudom i da sud nije utvrdio činjenice niti primijenio materijalno pravo, čime je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer presuda ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, da nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a navedeni su nejasni i proturječni. Navodi da je sud pogrešno utvrdio da tužitelj nema pravo na eksploataciju polja Novačica jer nema rudarsku koncesiju koja se tražila propisom iz 2003. godine. Žalitelj u žalbi iznosi sadržaj prvostupanjske presude, ponavlja već iznesene navode i iznosi svoju analizu izvedenih dokaza te se kroz cijeli sadržaj vrlo opširne žalbe, poziva na rješenje iz 1984. godine kada je tužiteljevu predniku RO „Prigorka“ bila odobrena eksploatacija mineralnih sirovina na gliništu Novačica, koja je kasnijim rješenjima iz 2004. godine to pravo bilo preneseno na tužitelja i produženo do 2034. godine, iz čega izvodi zaključak da tužitelj ima neprekinuti niz prava na eksploatacijskog polja Novačica.

4. U odgovoru na tužiteljevu žalbu, tuženici osporavaju žalbene navode, predlažu odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu, uz naknadu troškova sastava žalbe uvećano za PDV od 25%, od 125.000,00 kn (prvotuženik) i sastava žalbe uvećano za PDV od 25% u iznosu od 125.000,00 kn i sudske pristojbe u iznosu od 127.500,00 kn (drugotuženik).

5. Tužiteljeva žalba djelomično nije dopuštena, a djelomično nije osnovana.

6. Tužitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv dijela presude kojim je djelomično odbijen zahtjev tuženika (točke IV. i V. izreke), jer je u navedenom dijelu uspio u prvostupanjskom postupku. Stoga je sukladno odredbi čl. 367. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a, riješeno kao u izreci rješenja.

7. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i osnovana na zakonu.

8. Prilikom donošenja pobijane presude, prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ocjena je ovog suda da je utvrdio sve okolnosti potrebne za donošenje zakonite i pravilne odluke. Nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju žalitelj upire u žalbi, budući da odluka nema nedostatke zbog kojih se ne bi mogla ispitati i sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni.

9. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu štete u vidu izmakle koristi koja mu je nastala jer mu je onemogućena eksploatacija polja Novačica uslijed protupravnog ponašanja tuženika, u iznosu od 915.326,744,00 kn.

10. Odredbom čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) izmakla korist, kao oblik imovinske štete definiran je kao sprječavanje povećanja imovne oštećenika, a čl. 1089. ZOO-a propisuje da se pri ocjeni visine izmakle korist uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovao očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije ostvarivanje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem. Izmakla korist predstavlja izgubljeni dobitak kojem se netko nada po redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem. Odgovornost za štetu nastaje pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu (štetnik) počinila protupravnu štetnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice. Sve navedene pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno.

11. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva.

12. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi kao odlučno pitanje od kojeg ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva u ovom predmetu da li tužitelj ima osnovu za eksploataciju polja Novačica, odnosno je li tužitelj ovlašten koristiti eksploatacijsko polje Novačica na temelju rudarske koncesije, a time i pitanje da li je tužitelju nastala šteta u vidu izmakle dobiti. Osnovanost tužiteljevog zahtjeva potrebno je prosuđivati i kroz odredbu čl. 1. u vezi čl. 2. Ugovora, jer se radi o općoj odredbi koja propisuje uvjete pod kojim će se tužitelju dodijeliti rudarska koncesija te posljedicenepoštivanja ugovornih odredbi. Kako je u odredbi 2. Ugovora propisano koje radnje tužitelj mora poduzeti da bi mu bila dodijeljena rudarska koncesija u polju Novačica te da ukoliko to ne učini, sukladno odredbi čl. 1. Ugovora neizvršenje ugovornih obvezna je

osnova za oduzimanje koncesije, a iz predmetnog rješenja razvidno je da tužitelj nije poštivao ugovor i nije postupao sukladno odredbama Ugovora, nadležno tijelo je tužitelju odbilo zahtjev za dodjelu rudarske koncesije u polju Novačica.

13. Prvostupanjski je sud utvrdio:

- uvidom u rješenje Gradskog ureda za gospodarstvo od 24. veljače 2004. - da je odobren prijenos odobrenja eksploatacijskog polja Novačica sa Prigorka d.d. na tužitelja,

- uvidom u Rješenje Grada Zagreba, Gradskog ureda za gospodarstvo od 20. srpnja 2004. - da je tužitelj dobio produženje odobrenja eksploatacijskog polja sve do 1. kolovoza 2004.

- uvidom u Ugovor o koncesiji od 6. ožujka 2006. sklopljen između tužitelja kao koncesionara i Gradskog ureda za gospodarstvo Grada Zagreba, kao davatelja koncesije - da su predmet ugovora rudarski radovi na eksploataciji ciglarske gline na polju Novačica

- uvidom u pravomoćno rješenje Odjela za upravno-pravne poslove Gradskog ureda za gospodarstvo, rad i poduzetništvo Grada Zagreba, Klasa: UO7I-310-17/11-001/1, Ur.br. 251-09-05/002-11-4 od 28. listopada 2011. (koje je dostavio tuženik i koje tužitelj nije osporavao) - da je zahtjev tužitelja za dodjelu rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova eksploatacije ciglarske gline u eksploatacijskom polju Novačica odbijen.

14. Proizlazi da je izvršenje odredaba Ugovora uvjet za dodjelu rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova u eksploatacijskom polju Novačica, a da je neizvršavanje ugovornih obveza osnova za oduzimanje navedene koncesije (čl. 1. Ugovora). Člankom 2. Ugovora ugovoreno je da je koncesionar dužan prije početka izvođenja rudarskih radova riješiti imovinsko pravne odnose s vlasnicima i korisnicima zemljišta na kojem će se ti radovi obavljati. Tužitelj je odbijen jer nije riješio imovinsko-pravne odnose u pogledu nekretnina u odnosu na koje je zahtijevao izdavanje predmetne rudarske koncesije.

15. Prema odredbi čl. 16. Zakona o rudarstvu („Narodne novine“ broj 190/03) za istraživanje mineralnih sirovina potrebno je odobrenje. Odobrenje za istraživanje mineralnih sirovina iz čl. 3. t. 1. do 5. ovoga Zakona, osim za naftu i plin, izdaje Ministarstvo gospodarstva. Odobrenje za istraživanje mineralnih sirovina iz čl. 3. t. 6. toga Zakona, izdaje Ministarstvo gospodarstva uz suglasnost s Državnom upravom za vode. Odobrenje za istraživanje mineralnih sirovina iz čl. 3. t. 7. Zakona izdaje ured državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave nadležan za poslove rudarstva.

16. Prema odredbi čl. 30. Zakona o rudarstvu („Narodne novine“ broj 190/03) za eksploataciju mineralnih sirovina potrebno je ishoditi:

1. odobrenje za eksploatacijsko polje,
2. rudarsku koncesiju za izvođenje rudarskih radova,
3. građevinsku dozvolu za građenje rudarskih objekata i postrojenja,
4. dozvolu za upotrebu rudarskih objekata i postrojenja s propisanom elektronskom kolnom vagom.

17. Utvrđenje je prvostupanjskog suda da tužitelj nije ovlaštenik eksploatacije polja Novačica odnosno da nema rudarsku koncesiju za izvođenje rudarskih radova eksploatacije ciglarske gline u eksploatacijskom polju Novačica pa posljedično tome nema osnovu na temelju koje bi imao pravo gospodarski iskorištavati eksploatacijsko polje.

18. U parnici za naknadu štete zbog izmakle koristi na aktivnoj strani je teret dokaza, u smislu čl. 1089. st. 3. ZOO-a pa je tužitelj bio dužan dokazati odlučnu činjenicu da bi on ostvario utuženi prihod da je nastavio daljnju eksploataciju polja Novačica da ga tuženik nije u tome protupravno spriječio, a što tužitelj nije dokazao.

19. Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da tužitelj nije dostavio dokumentaciju iz koje bi bilo vidljivo da ima odobrenje za izvođenje rudarskih radova ili da je ovlaštenik eksploatacijskog polja, a nakon što mu je nadležno tijelo odbilo dodijeliti rudarsku koncesiju. S obzirom na to da je tužitelju odbijena rudarska koncesija, odnosno da tužitelj nije niti mogao vršiti eksploataciju polja Novačica u kritičnom razdoblju, to nije mogao niti provoditi gospodarsku djelatnost iskapanja rude na predmetnom polju, pa posljedično tome nije niti trpio štetu koju potražuje. Kako je utvrđeno da je tužitelj pravomoćno odbijen za dodjelu rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova eksploatacije gline u spornom polju, ne postoji ni pravna osnova u vidu rudarske koncesije pa tužitelj ne trpi štetu u vidu izmakle dobiti zbog nekorištenja predmetnog eksploatacijskog polja jer nema osnovu za eksploataciju polja.

20. Dakle, pravilno je utvrđenje prvostupanjskog suda da tužitelj nema pravu osnovu za raspolaganje odnosno eksploataciju polja Novačica jer mu je rješenjem 28. listopada 2011. odbijen zahtjev za dodjelu rudarske koncesije pa posljedično ne može trpjeti ni štetu u vidu izmakle dobiti zbog nekorištenja odnosno neeksploatacije polja, neovisno da li ima pravo na posjed ili kvalitetu posjeda.

21. Pravilna je ocjena suda u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na buduću štetu koja tek treba nastati. Naime, tužitelj tužbom traži naknadu buduće imovinske štete za razdoblje od 10 godina odnosno od 2014. do 2023. godine neosnovan. Niti jednim pozitivnim propisom nije priznato pravo vjerovniku zahtijevati buduća potraživanja ove vrste koja još ne postoje u trenutku zaključenja glavne rasprave, stoga ga je su pravilno ocijenio neosnovanim. Naime, Zakon o obveznim odnosima uređuje samo naknadu buduće neimovinske štete, dok nema odredbe koja bi izrijekom određivala naknadu buduće imovinske štete. Iz odredaba Zakona o obveznim odnosima kojima se određuje pravo na naknadu imovinske štete u obliku rente može se zaključiti o postojanju budućih imovinskih šteta. Pravo na naknadu buduće štete može se izvesti samo iz odredaba Zakona o obveznim odnosima kojima se uređuje pravo na naknadu imovinske štete plaćanjem novčane rente doživotno ili za određeno razdoblje, a koja se renta plaća unaprijed. Buduće imovinske štete su izgubljeno uzdržavanje, gubitak zarade, trajno povećanje potreba i nemogućnost ili umanjena mogućnost daljnjeg razvijanja i napredovanja.

22. Žalitelj neosnovano tvrdi kako mu je onemogućeno raspravljanje pred sudom, zbog toga što prvostupanjski sud odbio provesti predložene dokaze. Odbijanje suda da provede određeni dokaz samo po sebi ne predstavlja

onemogućavanje stranke u raspravljanju pred sudom iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a. Naime, prema toj odredbi, stranka se može onemogućiti da raspravlja pred sudom samo nezakonitim postupanjem suda, a ovlaštenje suda da odbije određeni dokazni prijedlog u skladu je sa njegovim zakonskim ovlaštenjem i proizlazi iz čl. 220. st. 2. ZPP-a. Prvostupanjski je sud pravilno utvrdio činjenično stanje na koje je utvrđenje, pravilno primijenio odredbe materijalnog prava.

23. Nije u pravu žalitelj kada navodi da sud nije utvrdio činjenično stanje te da je pogrešno primijenio materijalno pravo Zakona o rudarstvu („Narodne novine“ broj 190/03). Ovo stoga što je upravo taj Zakon na koji se sud pravilno pozvao, bio na snazi u vrijeme kada su nadležni organi odlučivali o predmetnom zahtjevu tužitelja za dodjelu koncesije i utvrdili da tužitelj nije stekao pravo na eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju Novačica. Pravilno je stoga prvostupanjski sud utvrdio da tužitelj nije stekao rudarsku koncesiju, koja je zakonskim odredbama toga Zakona, bila propisana kao uvjet za stjecanje prava na eksploataciju. Taj uvjet ostao je neizmijenjen i kasnijim Zakonima o rudarstvu, ta tužitelj ne bi mogao dobiti pravo na eksploataciju bez rudarske koncesije.

24. Suprotno žalbenim navodima, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio činjenično stanje na koje je pravilno primijenio materijalno pravo. S obzirom na pravilno utvrđenje prvostupanjskog suda glede odlučnih činjenica, pravilno je sud tužbeni zahtjev utvrdio neosnovanim te kao takav odbio tužbeni zahtjev

25. Žalbenim razlozima žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude.

26. Pravilna je i odluka o troškovima postupka, kako po osnovi (čl. 154. st. 2. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. ZPP-a), a žalitelj niti ne navodi razloge zbog kojih pobija odluku o parničnim troškovima.

27. Slijedom navedenog, nisu osnovani žalbeni razlozi koje navodi žalitelj niti oni na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, žalba odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda u točkama I., II. i III. izreke.

28. Odbijen je zahtjev prvo i drugotuženika za naknadu troškova odgovora na žalbu, budući da ova postupovna radnja nije bila potrebna za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, stoga je odlučeno kao točkama II. i III. izreke, na temelju odredbe čl. 166. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 21. studenoga 2022.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb315-0b1c8**

Kontrolni broj: **09196-1269d-759f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.